

ΔΟΞΑ... ΑΛΛΗΛΟΥΙΑ ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΦΩΚΑΕΩΣ, Ήχος ᾠ δὲ Νῆ

Nn **Πα**

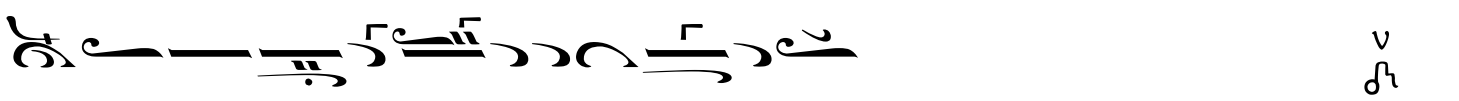
Δο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και Υι υι ω και αι Α α γι ω

Nn **υ**

Πνε ε ευ μα α α α τι **δὲ**

Nn **Δι** **Nn** **υ'**

Και νυ υ υ υν και α α ει και εις τους αι ω ω να α ας **ᾠ**

 υ

των αι ω ω ω νων α α α μην **δὲ**

Nn **β** **Δι**

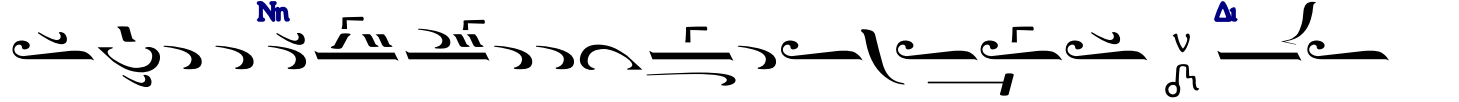
Αλ λη λου ου ι ι α Αλ λη λου ι ι α Αλ λη λου **χ**

 Δι **Nn** **υ**

ι ι α Δο ξα α Σοι οι οι ο ο Θε ε ε ο ο ο ος **δὲ**

Nn **β** **Δι**

Αλ λη λου ου ι ι α Αλ λη λου ι ι α Αλ λη λου ι ι **χ**

 Nn **υ** **Δι**

α Δο ξα α Σοι οι οι ο ο Θε ε ε ε ο ο ος η ελ **δὲ**

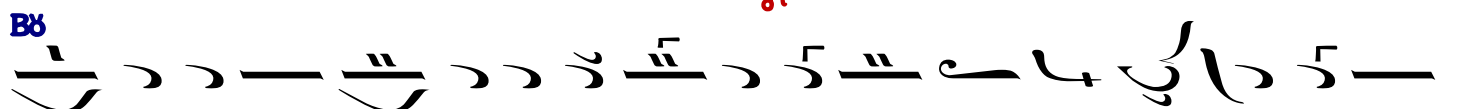
 Πα **Δι**

πι ι ις η η η η ελ πι ις η η η μων Κυ υ υ ρι ε **δὲ**

Nn **υ**

δο ο ο ο ο ξα α α α σοι οι οι οι οι οι οι οι **δὲ**

Ήχος Δ', ᾠ Πα

B8

Kυ ρι ε ε κε κρα α ξα προ ο ος σε ε ει σα κου ου ου

 Nn **Πα** **π**

σο ο ον μου ει σα κου σο ον μου ου Κυ υ υ ρι ι ι ι ε **9**

Βs **Δι**

Κυ ρι ε ε κε κρα α ξα προ ος σε ει σα α α κου

Βs **Πα**

σο ο ο ον μου προ σχες τη φω νη η η τη ης δε η σε

Βs

ω ω ω ως μου εν τω κε κρα γε ναι αι με προ ο ος σε

Nh **Βs**

ε ει σα α κου σο ον μου ου Κυ υ ρι ι ε ε β
χ

Στιχηρά του Αδελφοθέου Ἦχος δ' Ἐδωκας σημειῶσιν

Ε αν α νο μι ας πα ρα τη ρη σεις Κυ ρι ε Κυ ρι ε τις

υ πο στη σε ται ο τι πα ρα σοι ο ι λα σμος ε στιν β
χ

Δεῦτε τὸ μνημόσυνον, τοῦ θεαδέλφου τιμήσωμεν, ἱερῶς οἱ θεόφρονες· ζυγὸν γὰρ δεξάμενος, τοῦ Χριστοῦ προθύμως, τοῦ Εὐαγγελίου, τῆς ἀγαθότητος αὐτοῦ, καὶ βασιλείας κήρυξ γενένηται, καὶ τούτου τὴν ἀνέκφραστον, οἰκονομίαν πιστεύεται. Δι' αὐτοῦ Παντοδύναμε, ἰλασμόν ἡμῖν δώρησαι.

Α πο φυ λα κης πρω ι ας με χρι νυ κτος α πο φυ λα κης

πρω ι ας ελ πι σα τω Ι σρα ηλ ε πι ι τον Κυ ρι ον β
χ

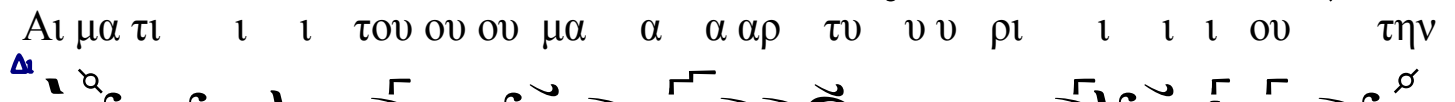
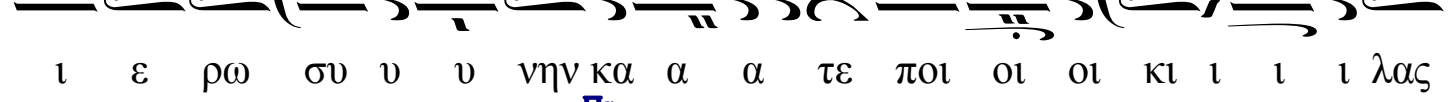

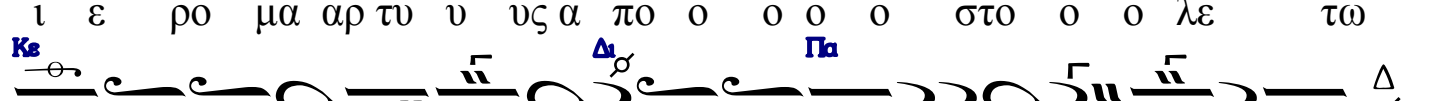
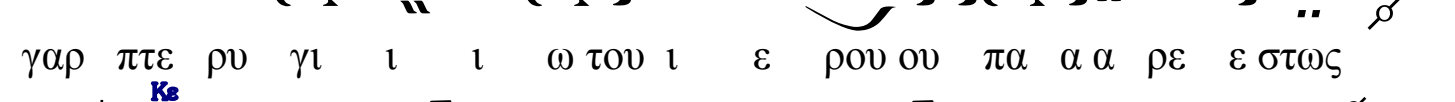
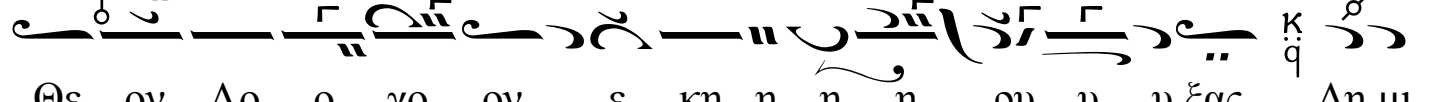
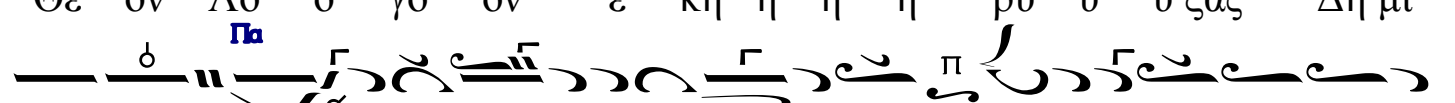
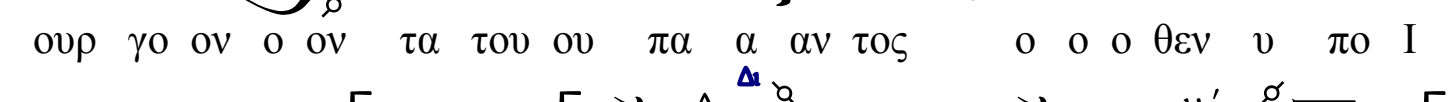
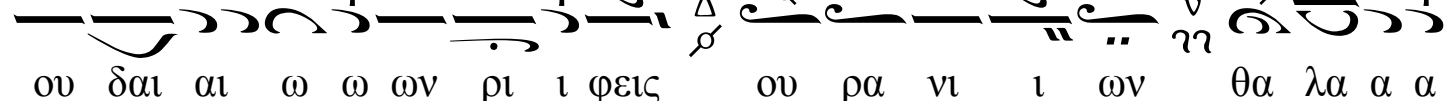

Πάντα περιήχησε, τῆς οἰκουμένης τὰ πέρατα, τῶν ῥημάτων ὁ φθόγγος σου, δι' ὧν φωτιζόμεθα, ἀρετῆς ἐνθέου, πρὸς πᾶσαν ἰδέαν, καὶ ὀδηγούμεθα πιστῶς, πρὸς τῆς Τριάδος θείαν ἐπίγνωσιν· διὸ ἐκδυσωποῦμέν σε, ὡς Ἱεράρχης ἰκέτευε, Ἰησοῦν τὸν φιλόνητον, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Α ι νει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα ε θνη

ε παι νε σα τε αυ τον παν τες οι λα οι β
χ

Πόρρωθεν προβλέπων σου, τὴν πολιτείαν Ἰάκωβε, ἀδελφὸν σε προσήκατο, Χριστὸς ὁ φιλάνθρωπος, ὁ σοφὸς προγνώστης, Ἱεροσολύμων, ἱεροφάντορα πιστόν, καὶ ποιμενάρχην προχειρισάμενος, καὶ μύστην τὰ ἀπόρρητα, ἱερουροῦντα μυστήρια. Ὅν καὶ νῦν καθικέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δοξαστικὸν Ἁγίου Ἰακώβου Ἀδελφοθέου Εἰς τὸν Ἑσπερινόν¹ Ἦχος πλ. β' ἦ Πα

 Αἰ μα τι ι ι του ου ου μα α αρ τυ υ υ ρι ι ι ι ου την

 ι ε ρω συ υ υ νην κα α α τε ποι οι οι κι ι ι ι λας

 ι ε ρο μα αρ τυ υ υ ς α πο ο ο ο στο ο ο λε τω

 γαρ πτε ρυ γι ι ι ω του ι ε ρου ου πα α α ρε ε στω ς

 Θε ον Λο ο γο ον ε κη η η η ρυ υ υ ξας Δη μι

 ουρ γο ον ο ον τα του ου πα α αν τος ο ο ο θεν υ πο Ι

 ου δαι αι ω ω ων ρι ι φεις ου ρα νι ι ων θα λα α α

 μω ω ω νη ξι ι ι ι ι ω ω ω σαι Α δελ φο ο θε

 ε ε Ι α α α α α α α κω ω ω νω ω ω ω

 βε Χρι στο ον τον Θε ο ον ι ι κε ε τε ε ευ ε

 του σω θη ναι τας ψυ χα α ας η η η μων

¹ Λυκούργου Πετρίδη, Δοξαστάριον, τόμος Β', Καλαμαριά 1988, σελ. 213-215
www.romiosyne.org

Ἀναγνώσματα Ἑσπερινῶ δια τὸν Μακαριώτατον

ΤΕΤΑΡΤΗ ΛΑ', ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Καθολικῆς Ἐπιστολῆς Ἰακώβου τὸ Ἀνάγνωσμα 1:1-18

Ἰακώβος, Θεοῦ καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ δούλος, ταῖς δώδεκα φυλαῖς ταῖς ἐν τῇ διασπορᾷ χαίρειν. Πᾶσαν χαρὰν ἠγάπησασθε, ἀδελφοί μου, ὅταν πειρασμοῖς περιπέσητε ποικίλοις, γινώσκοντες ὅτι τὸ δοκίμιον ὑμῶν τῆς πίστεως κατεργάζεται ὑπομονήν· ἡ δὲ ὑπομονὴ ἔργον τέλειον ἐχέτω, ἵνα ἦτε τέλειοι καὶ ὀλόκληροι, ἐν μηδενὶ λειπόμενοι. Εἰ δὲ τις ὑμῶν λείπεται σοφίας, αἰτείτω παρὰ τοῦ δίδόντος Θεοῦ πᾶσιν ἀπλῶς καὶ μὴ ὀνειδίζοντος, καὶ δοθήσεται αὐτῷ· αἰτείτω δὲ ἐν πίστει, μηδὲν διακρινόμενος· ὁ γὰρ διακρινόμενος ἔοικε κλύδωνι θαλάσσης ἀνεμιζομένῳ καὶ ῥιπιζομένῳ. Μὴ γὰρ οἰέσθω ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος ὅτι λήψεται τι παρὰ τοῦ Κυρίου. ἀνὴρ δίψυχος ἀκατάστατος ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ. Καυχᾶσθω δὲ ὁ ἀδελφὸς ὁ ταπεινὸς ἐν τῷ ὕψει αὐτοῦ, ὁ δὲ πλούσιος ἐν τῇ ταπεινώσει αὐτοῦ, ὅτι ὡς ἄνθος χόρτου παρελεύσεται. Ἀνέτειλε γὰρ ὁ ἥλιος σὺν τῷ καύσωνι καὶ ἐξήρανε τὸν χόρτον, καὶ τὸ ἄνθος αὐτοῦ ἐξέπεσε, καὶ ἡ εὐπρέπεια τοῦ προσώπου αὐτοῦ ἀπώλετο. Οὕτω καὶ ὁ πλούσιος ἐν ταῖς πορείαις αὐτοῦ μαρανθήσεται. Μακάριος ἀνὴρ ὃς ὑπομένει πειρασμόν· ὅτι δοκίμος γενόμενος λήψεται τὸν στέφανον τῆς ζωῆς, ὃν ἐπηγγείλατο ὁ Κύριος τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτόν. Μηδεὶς πειραζόμενος λεγέτω ὅτι ἀπὸ Θεοῦ πειράζομαι· ὁ γὰρ Θεὸς ἀπειραστός ἐστι κακῶν, πειράζει δὲ αὐτὸς οὐδένα. Ἐκαστος δὲ πειράζεται ὑπὸ τῆς ἰδίας ἐπιθυμίας ἐξελκόμενος καὶ δελεαζόμενος· εἴτα ἡ ἐπιθυμία συλλαβοῦσα τίκτει ἁμαρτίαν, ἡ δὲ ἁμαρτία ἀποτελεσθεῖσα ἀποκύει θάνατον. Μὴ πλανᾶσθε, ἀδελφοί μου ἀγαπητοί· πᾶσα δόσις ἀγαθὴ καὶ πᾶν δῶρημα τέλειον ἄνωθέν ἐστι καταβαῖνον ἀπὸ τοῦ Πατρὸς τῶν φώτων, παρ' ᾧ οὐκ ἔστι παραλλαγὴ ἢ τροπῆς ἀποσκίασμα. βουληθεὶς ἀπεκύησεν ἡμᾶς λόγῳ ἀληθείας εἰς τὸ εἶναι ἡμᾶς ἀπαρχὴν τινα τῶν αὐτοῦ κτισμάτων.

ΠΕΜΠΤΗ ΛΑ', ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Καθολικῆς Ἐπιστολῆς Ἰακώβου τὸ Ἀνάγνωσμα 1:19-27

Ἀδελφοί μου ἀγαπητοί, ἔστω πᾶς ἄνθρωπος ταχύς εἰς τὸ ἀκοῦσαι, βραδύς εἰς τὸ λαλῆσαι, βραδύς εἰς ὀργήν· ὀργὴ γὰρ ἀνδρὸς δικαιοσύνην Θεοῦ οὐ κατεργάζεται. Διὸ ἀποθέμενοι πᾶσαν ῥυπαρίαν καὶ περισσεῖαν κακίας ἐν πραότητι δέξασθε τὸν ἔμφυτον λόγον τὸν δυνάμενον σῶσαι τὰς ψυχὰς ὑμῶν. Γίνεσθε δὲ ποιηταὶ λόγου καὶ μὴ μόνον ἀκροαταί, παραλογιζόμενοι ἑαυτοὺς· ὅτι εἴ τις ἀκροατὴς λόγου ἐστὶ καὶ οὐ ποιητὴς, οὗτος ἔοικεν ἀνδρὶ κατανοοῦντι τὸ πρόσωπον τῆς γενέσεως αὐτοῦ ἐν ἐσόπτρῳ· κατενόησε γὰρ ἑαυτὸν καὶ ἀπελήλυθε, καὶ εὐθέως ἐπελάθετο ὁποῖος ἦν. Ὁ δὲ παρακύψας εἰς νόμον τέλειον τὸν τῆς ἐλευθερίας καὶ παραμείνας, οὗτος οὐκ ἀκροατὴς ἐπιλησμονῆς γενόμενος, ἀλλὰ ποιητὴς ἔργου, οὗτος μακάριος ἐν τῇ ποιῆσει αὐτοῦ ἔσται. Εἴ τις δοκεῖ θρησκὸς εἶναι ἐν ὑμῖν μὴ χαλιναγωγῶν γλῶσσαν αὐτοῦ, ἀλλ' ἀπατῶν καρδίαν αὐτοῦ, τούτου μάταιος ἢ θρησκευεία. Θρησκευεία καθαρὰ καὶ ἀμίαντος παρὰ τῷ Θεῷ καὶ Πατρὶ αὕτη ἐστίν, ἐπισκέπτεσθαι ὀρφανούς καὶ χήρας ἐν τῇ θλίψει αὐτῶν, ἄσπιλον ἑαυτὸν τηρεῖν ἀπὸ τοῦ κόσμου.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΛΑ', ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Καθολικῆς Ἐπιστολῆς Ἰακώβου τὸ Ἀνάγνωσμα 2:1-13

Ἄδελφοί, μὴ ἐν προσωποληψίαις ἔχετε τὴν πίστιν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τῆς δόξης. Ἐὰν γὰρ εἰσέλθῃ εἰς τὴν συναγωγὴν ὑμῶν ἀνὴρ χρυσοδακτύλιος ἐν αἰσθητῇ λαμπρᾷ, εἰσέλθῃ δὲ καὶ πτωχὸς ἐν ῥυπαρᾷ ἐσθῆτι, καὶ ἐπιβλέψῃτε ἐπὶ τὸν φοροῦντα τὴν ἐσθῆτα τὴν λαμπρὰν καὶ εἶπητε αὐτῷ, σὺ κάθου ὡδε καλῶς, καὶ τῷ πτωχῷ εἶπητε, σὺ στήθι ἐκεῖ ἢ κάθου ὡδε ὑπὸ τὸ ὑποπόδιόν μου, καὶ οὐ διεκρίθητε ἐν ἑαυτοῖς καὶ ἐγένεσθε κριταὶ διαλογισμῶν πονηρῶν; Ἀκούσατε, ἀδελφοί μου ἀγαπητοί· οὐχ ὁ Θεὸς ἐξελέξατο τοὺς πτωχοὺς τοῦ κόσμου πλουσίους ἐν πίστει καὶ κληρονόμους τῆς βασιλείας ἧς ἐπηγγείλατο τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτόν; ὑμεῖς δὲ ἠτιμάσατε τὸν πτωχόν. Οὐχ οἱ πλούσιοι καταδυναστεύουσιν ὑμῶν, καὶ αὐτοὶ ἔλκουσιν ὑμᾶς εἰς κριτήρια; Οὐκ αὐτοὶ βλασφημοῦσι τὸ καλὸν ὄνομα τὸ ἐπικληθὲν ἐφ' ὑμᾶς; Εἰ μέντοι νόμον τελεῖτε βασιλικὸν κατὰ τὴν Γραφήν, ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν, καλῶς ποιεῖτε· εἰ δὲ προσωποληπτεῖτε, ἁμαρτίαν ἐργάζεσθε, ἐλεγχόμενοι ὑπὸ τοῦ νόμου ὡς παραβάται. Ὅστις γὰρ ὅλον τὸν νόμον τηρήσῃ, πταίση δὲ ἐν ἐνί, γέγονε πάντων ἔνοχος. ὁ γὰρ εἰπὼν μὴ μοιχεύσης, εἶπε καὶ μὴ φονεύσης· εἰ δὲ οὐ μοιχεύσεις, φονεύσεις δέ, γέγονας παραβάτης νόμου. Οὕτω λαλεῖτε καὶ οὕτω ποιεῖτε, ὡς διὰ νόμου ἐλευθερίας μέλλοντες κρίνεσθαι· ἢ γὰρ κρίσις ἀνέλεος τῷ μὴ ποιήσαντι ἔλεος· κατακαυχᾶται ἔλεος κρίσεως.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια. Ἦχος πλ. δ' Κύριε, εἰ καὶ κριτηρίῳ

Κύριε, εἰ καὶ πτερυγίῳ παρέστη, τοῦ ἱεροῦ ὁ Ἰάκωβος, ἀλλὰ παρρησία λαλήσας, Θεὸν Λόγον σε ἐκήρυξε, Δημιουργὸν τοῦ παντός, κόσμῳ ἐπιδημήσαντα· οὐ ταῖς πρεσβείαις καὶ νῦν παράσχου, τὸν φωτισμὸν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Στίχ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν.

Κύριε, εἰ καὶ ἐν τῷ ξύλῳ ἢ κάρα, τοῦ Ἀποστόλου συντέτριπται, ἀλλ' ἐν Παραδείσῳ τῷ ξύλῳ, τῷ τῆς ζωῆς σοι προσήνεκται· τῶν γὰρ προσκαίρων λυθεῖς, αἰωνίως ἀγάλλεται, οὐ ταῖς πρεσβείαις ταῖς Ἐκκλησίαις, τὴν εἰρήνην σου κατάπεμψον.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ ποίησιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ στερέωμα.

Κύριε, σὲ ὁμολογήσας γενναίως, ὁ Ἀδελφόθεος γέγηθεν, Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου, εἰλικρινῶς ὁ ἀοίδιμος· τοὺς δὲ δυσφήμους ἐχθρούς, κατήσχυνε καὶ ἔπαυσε· διὰ τοῦτο καὶ ἐναθλήσας, σοὶ παρέστη ἀγαλλόμενος.

Δοξαστικόν Αγίου Ιακώβου Αδελφοθέου Εἰς τόν στίχον² Ἦχος πλ. δ' **ἦ δὲ Νη**

Nη

Του αρ χι ποι οι οι με ε ε νος Χρι στου α δελ φος χρη μα
 τι σας και αι δι ι α α α α α α α α δο ο ο χο ο ος
 και εν α πο ο στο ο λοις ε ε πι ι ι ση η η η η μος τον
 υ περ αυ του ου θα α α να α α τον η η η γα πη η η σας
 και το μαρ τυ ρι ον ου ουκ ε ε ε ε πη η σχυ υ υν θη ης
 Ι α α α α κω ω βε ε ε ε εν δο ο ο ξε Αυ τον
 ι κε τευ ε ε α α α δι ι ι ι α λει ει πτως του σω
 θη η ναι τα α ας ψυ χα α α α ας η η η η μων

Απολυτικιον Αγίου Ιακώβου Αδελφοθέου³ Ἦχος δ' **ἦ Δι**

M

Ως του Κυ ρι ου μαθη της α νε δε ξω Δι και ε το Ευ αγ γε ε λι
 ον ως Μαρ τυς ε χεις το α πα ρα α τρε πτον την παρ ρη σι
 αν ως Α δελ φο ο θε ος το πρε εσ βευ ειν ως ι ε ρα α α αρ
 χης Πρε σβευ ε Χρι στω τω Θε ω σω θη ναι τας ψυ χα ας η μων

² Λυκούργου Πετρίδη, Δοξαστάριον, τόμος Β', Καλαμαριά 1988, σελ. 215-216

³ Λυκούργου Πετρίδη, Δοξαστάριον, τόμος Β', Καλαμαριά 1988, σελ. 217

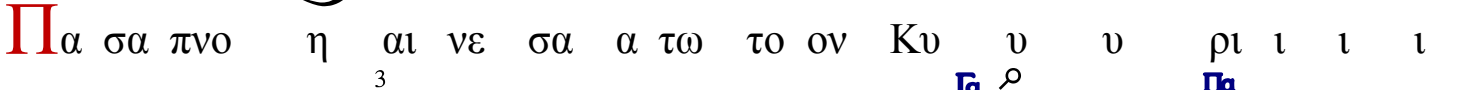
Εἰς τὸν Ὅρθρον
Ἐξαποστειλάριον Ἦχος β' Τοῖς Μαθηταῖς

Ὡς Ἱεράρχης πρῶτιστος, τῆς καινῆς Διαθήκης, ὡς μέγιστος Ἀπόστολος, ὡς σοφὸς Ὑποφῆτης, καὶ Μάρτυς ὢν ἀληθείας, παρὰ πάντας πλουτήσας, ἐξαίρετον ἀξίωμα, ἀδελφός τοῦ Κυρίου, νῦν πρὸς αὐτόν, λίθοις ἀναιρούμενος μετετέθης, παρ' οὗ ἡμῖν Ἰάκωβε, λύσιν αἶτει πταισμάτων.

Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα Ἦχος Α', 4/4 Πα

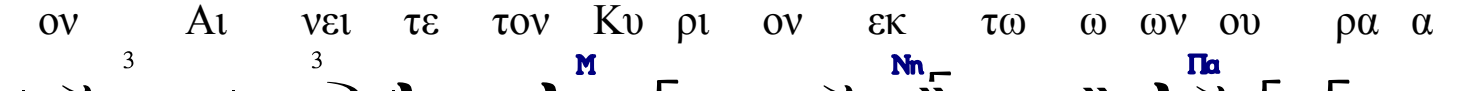
Πα σα πνο η αι νε σα α τω το ον Κυ υ υ ρι ι ι ι

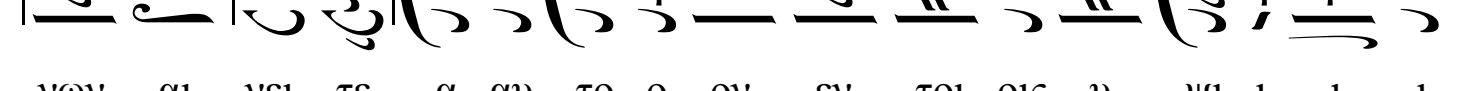
 ον Αι νει τε τον Κυ ρι ον εκ τω ω ων ου ρα α

 νων αι νει τε α αυ το ο ον εν τοι οις υ ψι ι ι ι

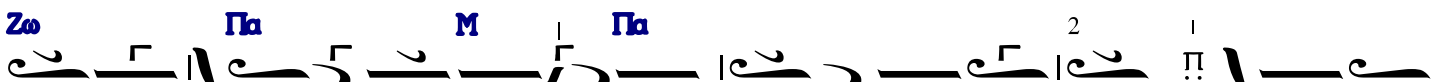

 στοις σοι πρε ε ε πει υ υ μνος τω ω ω ω Θε ε

 ε ε ω

ΤΟΝ ΔΕΣΠΟΤΗΝ ΚΑΙ ΑΡΧΙΕΡΕΑ Ἦχος Βαρύς 2/4 Ζω

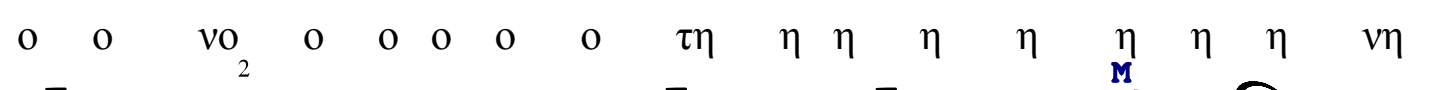
 Το ον Δε ε ε ε ε ε ε σ πο ο ο ο ο ο ο ο

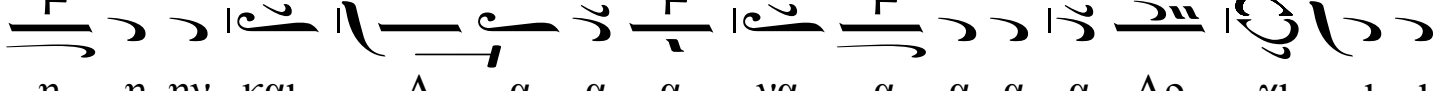
 ο ο νο ο ο ο ο ο τη η η η η η η η νη

 η η ην και Α α α α να α α α α Αρ χι ι ι

 ι ι ι ι Αρ χι ε ρε ε ε ε ε ε ε ε ε

 ε ε ε ε ε νε ε ε ε ε α α α α α α α

α α α α α α η η η μω ω ω νω ω ω ω ω ω
 ω ω ω ω ων Κυ υ υ υ υ υ υ ρι ι ι ε Κυ
 υ ρι ι ι ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε χε ε ε ε νε ε ε ε ε ε ε φυ υ
 υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ λα α α φυ
 υ λα α α τε ε ε ε ε ε ε ε Εἰς πολ λα α α α
 ε ε ε ε ε ε ε ε τη Δε ε ε ε ε ε
 ε ε εσ πο ο τα α α α

Εἰς τοὺς Αἶνους, Στιχηρὰ τοῦ Ἀδελφοθεοῦ Ἦχος α', Τῶν οὐρανίων ταγματῶν

Τῶν εὐσεβούντων τὰ πλήθη, νῦν ἱερὰν ἑορτήν, χαρμονικῶς τελοῦντες, ἀλαλάξωμεν πάντες, πιστῶς ἀνευφημοῦντες, ψαλμοῖς καὶ ᾠδαῖς, τὸν θεάδελφον σήμερον, καὶ μαθητὴν τοῦ Κυρίου, ὅστις ἀεὶ, ἰκετεύει τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Τῆς κατὰ σάρκα Κυρίου, ἐπιδημίας Σοφέ, ἀδελφὸς ἀνεδείχθης, μαθητῆς καὶ αὐτόπτης, τῶν θείων μυστηρίων, φυγὰς σὺν αὐτῷ, ἐν Αἰγύπτῳ γενόμενος, σὺν Ἰωσήφ τῇ Μητρὶ τε τοῦ Ἰησοῦ, μεθ' ὧν πρέσβευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Τῶν Ἀποστόλων ὁ δῆμος, σὲ ἐξελέξατο, ἱερατεύειν πρῶτον, ἐν Σιών τῇ ἀγία, Χριστῷ τῷ εὐεργέτῃ, ὡς ὄντα αὐτοῦ, τῆς κατὰ σάρκα γεννήσεως, καὶ ἀδελφὸν συνοδίτην καὶ ὁπαδόν, τῶν ἰχνῶν αὐτοῦ, Ἰάκωβε.

Δοξαστικόν Άγιου Ιακώβου Αδελφοθέου Είς τούς Αΐνους⁴ Ήχος Α', Πά

Πά

Εν τη πυρινη αι αι αι αι αι γλη του θει ου Πνευ μα τος φω τι ι
 Πά
 σθεις της ευ σε βει ασ ω φθης θει ο ο ος ζη λω ω της Α δελ
 Νη
 φο θε ε Ι α α α κω ω ω βε ο θεν και στο λη η
 Μ
 η η ην σε νο μι ι κης ι ερω ω συ υ υ υ νης ως Α α α
 Πά
 ρω ων του ου πα α λαι τι μι ω τε ε ε ραν ε νε ε δυ
 Γη
 σεν ο δι οι οι οι κτον εις α δελ φο ο ο ο τη τα
 Νη
 α δε ξα α α με ε ε νος Αυ το ον ι ι
 Κε
 κε ε ε τε ε ευ ε Α πο στο λων ε ε ε ε εν δο ο ο ο
 Νη
 ξε ε ε ε του σω θη ναι τας ψυ χα α ας η η η μων

Πά

Δο ξα σοι τω δει ξαν τι το φως Δο ξα εν υ ψι στοις Θε ω
 Νη
 και ε πι γης ει ρη η νη εν αν θρω ποις ευ δο κι α

Πά

Υ μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε προ σκυ νου μεν σε δο

⁴ Λυκούργου Πετρίδη, Δοξαστάριον, τόμος Β', Καλαμαριά 1988, σελ. 215-216
 www.romiosyne.org

3

ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν σοι δι α την με

γα λην σου δο ξαν

π
9

Κυ ρι ε Βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε ε Πα τερ παν το

κρα α τος Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε νες Ι η σου

Χρι στε και α γι ον Πνε ευ μα

Κυ ρι ε ο Θε ος ο α μνος του Θε ου ο Υι ο ος του Πα

τρος ο αι αι ρων την α μαρ τι ι αν του κο ο σμου ε

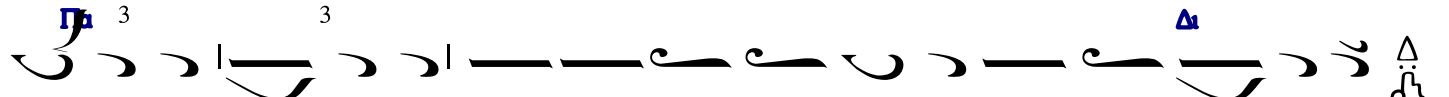
λε η σον η μας ο αι αι ρων τας α μαρ τι ας του κο ο σμου

Προ σδε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη με νος εν δε

ξι α του Πα τρος και ε λε η σον η μας

Ο τι Συ ει μο νος α γι ος Συ ει ει μο νος Κυ ρι ος

Ι η σους Χρι στος εις δο ο ξαν Θε ου Πα τρος Α μην

Καθ ε κα α στην η με ραν ευ λο γη σω σε και αι

νε ε σω το ο νο μα σου εις τον αι ω ω να και εις τον

αι ω να του αι ω νος

Κα τα ξι ι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα τα αυ

τη α να μαρ τη τους φυ λα χθη η ναι η μα ας

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των Πα τε ε ρων

η μων και αι νε το ο ον και δε δο ξα σμε ε νον το

ο νο μα α σου εις τους αι ω ω νας Α μη ην

Γε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η μας καθ α

περ ηλ πι ι σα μεν ε πι σε ε

Ευ λο γη το ος ει ει Κυ ρι ε ε ε ε ε ε ε δι δα

ξο ον με τα δι και ω μα τα α σου (δισ)

Ευ λο γη το ος ει ει Κυ ρι ε ε ε ε ε ε ε ε δι

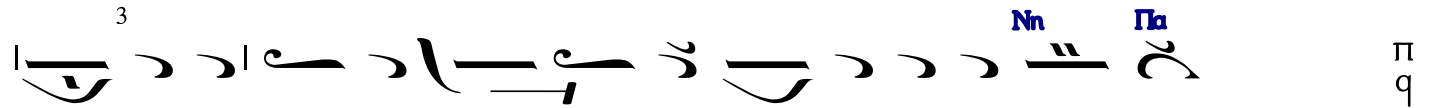
δα ξο ον με τα δι και ω μα τα α σου **τρίτον**

Κυρι ε κα τα φυ γη ε γε νη η θης η μιν εν γε νε

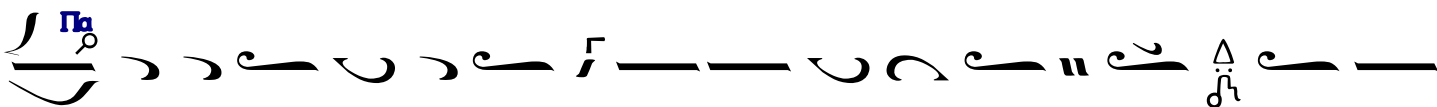

α και γε νε α Ε γω ει πα Κυ ρι ε ε λε η σον με

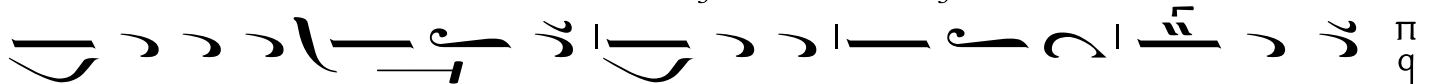

ι α σαι την ψυ χη ην μου ο τι η μαρ τον σοι

π
9

Κυ ρι ε προς σε κα τε ε φυ γον δι δα ξο ον με του ποι

ειν το θε λη μα α σου ο τι συ ει ο Θε ο ος μου

π
9

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι σου ο

ψο ο με θα φω ως

π
9

Πα ρα τει νον το ε λε ο ος σου ου τοις γι νω σκου σι ι

σε

Δι

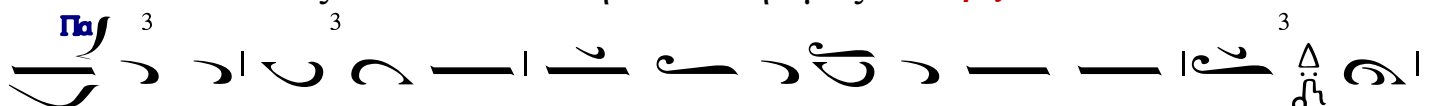

Α γι ος ο Θε ος Α γι ος Ι σχυ ρος Α γι ος

Α θα να τος ε λε η σον η μας **Τρίς**

π
9

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι **Κ**αι

3 Δι Πα 3

νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων α μην

Δι Πα Νη Πα

Α γι ος Α θα να τος ε λε η σον η μας

Πα Νη Πα

Α γι ι ος ο Θε ε ε ο ος Α α α γι ι

Νη Πα Δι

ι ος Ι σχυ υ υ ρο ος Α α γι ο ος Α α

Πα

θα α να α α τος ε ε λε ε η σο ον η η η

4 Νη 2 3 Πα

μα α α ας

Κοντάκιον Ἦχος δ' Ὁ ὑψωθεῖς

Ὁ τοῦ Πατρὸς μονογενῆς Θεὸς Λόγος, ἐπιδημήσας πρὸς ἡμᾶς ἐπ' ἐσχάτων, τῶν ἡμερῶν Ἰακώβε θεσπέσιε, πρῶτόν σε ἀνέδειξε τῶν Ἱεροσολύμων, Ποιμένα καὶ Διδάσκαλον, καὶ πιστὸν οἰκονόμον, τῶν μυστηρίων τῶν πνευματικῶν· ὅθεν σε πάντες τιμῶμεν Ἀπόστολε.